

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5XObdo/279/2017
Identifikačné číslo spisu:	7812209879
Dátum vydania rozhodnutia:	26.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7812209879.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 814 90 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 8C/174/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. augusta 2016, č. k. 1Co/797/2015-181, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Návrh žalobcu na prerušenie konania z a m i e t a .
- III. Žalovaná m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Uznesením z 24. augusta 2016, sp. zn. 1Co/797/2015, Krajský súd v Košiciach potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Rožňava z 18. januára 2013, č. k. 8C/174/2012-21, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66,- eur.

2. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, prípustnosť ktorého odôvodnil tým, že v konaní došlo k vade podľa § 420 písm. e/ a f/ C. s. p. Žiadal, aby dovolací súd rozhodnutia súdov nižšej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ďalej navrhol konanie prerušiť a predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch s Ústavou Slovenskej republiky.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 419 C. s. p.).

4. Dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania tým, že v konaní došlo k vade podľa § 420 písm. e / a f/

C. s. p.

5. Prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 C. s. p. prichádza do úvahy v prípade, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí a súčasne je konanie, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané, postihnuté niektorou z väd vymenovaných v písm. a/ až f/ citovaného ustanovenia.

6. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu o uložení poplatkovej povinnosti za vznesenie námietky zaujatosti. Nejde teda o meritórne rozhodnutie a ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Prípustnosť dovolania podľa § 420 C. s. p. preto vyvodit' nemožno.

7. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené preto dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

8. V dovolaní tiež žalobca navrhol konanie prerušiť a predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch s Ústavou Slovenskej republiky.

9. Najvyšší súd návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b/ C. s. p. nevyhovel a tento zamietol, pretože položku 17a Sadzobníka, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch nepovažuje za rozpornú s Ústavou Slovenskej republiky a jej článkom 46 ods. 1.

10. Podľa § 162 ods. 1 písm. b/ C. s. p. súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania.

11. Najvyšší súd sa s argumentáciou žalobcu, že zavedenie poplatku za námietku zaujatosti mu bráni vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu nestotožňuje. Položka 17a bola do sadzobníka znovu zavedená zákonom č. 621/2005 Z. z. pretože dochádzalo k zneužívaniu inštitútu námietky zaujatosti a tak k zbytočnému predlžovaniu konania. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu predmetný poplatok by mal mať povahu kaucie, ktorá by sa mala poplatníkovi vrátiť, ak námietku podal odôvodnene. Takéto obmedzenie je podľa najvyššieho súdu primerané a prispieva aj k zachovaniu iného ústavou zaručeného práva a to práva na prerokovanie veci v primeranej lehote. Daný poplatok za námietku sa navyše v prípade jej oprávnenosti účastníkovi konania podľa § 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch vráti. Otázkou vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou zaplatiť súdny poplatok sa zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v rozsudku z 19. júna 2001, č. sťažnosti 28249/95, vo veci Kreuz proti Poľsku uviedol, že nikdy nevyklúčil možnosť, že záujmy riadneho chodu justície môžu odôvodňovať zavedenie finančného obmedzenia na prístup jednotlivca k súdu a konštatoval, že požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní nemožno pokladať za obmedzenie práva účastníka na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné per se s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (odseky 59, 60).

12. Z týchto dôvodov je najvyšší súd názoru, že žalobca namieta rozpor s právom na prístup k súdu neoprávnené a preto jeho návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 162 ods. 3 C. s. p. zamietol.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.